

tal, hvormed arealet i kvadratkilometer skal multipliceres. Betydningen af en bestemt arealfaktor beror i øvrigt på arealets størrelse i kvadratkilometer i forhold til størrelsen af indbyggertal og vælgertal.

Den fordeling af folketingsmandater på de 3 landsdele, der blev fastlagt i den i forbindelse med grundloven af 1915 gennemførte valglov, svarede til en arealfaktor på 14. Ved valgloven af 1948 blev arealfaktoren forhøjet til 25 for – under hensyntagen til den siden 1915 stedfundne stigning i folketal og vælgertal – at sikre hensynet til de tyndere befolkede egne af landet samme vægt som i 1915.

I 1953-valgloven, der blev gennemført i forbindelse med grundloven af 1953, blev arealfaktoren ligesom i 1948-valgloven fastsat til 25. Det blev endvidere bestemt, at arealfaktoren ved fremtidige fordelinger skulle fastsættes således, at faktoren ændres i samme forhold, som summen af folketal og vælgertal for hele landet er ændret i sammenligning med de tilsvarende tal fra 1950.

I forbindelse med ændringen af valgkredsinddelingen i 1970 som følge af kommunalreformen blev det imidlertid besluttet, at arealfaktoren, der på dette tidspunkt blev skønnet til at udgøre ca. 30, skulle nedsættes og fastfryses til 20. Begrundelsen herfor var, at man ikke længe fandt det påkrævet at tage samme hensyn til de tyndt befolkede egne som tidligere.

Spm. nr. S 1709

Til indenrigsministeren (12/4 99) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren oplyse, hvordan den stedlige mandatfordeling i Folketinget ville være fordelt på storkredse og amter, såfremt man i fordelingen kun tog hensyn til antal registrerede, stemmeberettigede borgere?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1708.

Svar (22/4 99)

Indenrigsministeren (Thorikild Simonsen):

Efter reglerne i folketingsvalglovens § 10 skal den stedlige fordeling af de 175 folketingsmandater foretages på grundlag af forholdstal, der dannes som summen af 1) folketal, 2) vælgertal ved det sidste folketingsvalg og 3) areal i kvadratkilometer multipliceret med 20.

Den stedlige mandatfordeling fastsættes og bekendtgøres af Indenrigsministeriet efter offentliggørelsen af folketallet pr. 1. januar 1985, 1990, 1995 osv. Den stedlige mandatfordeling efter offentliggørelsen af folketallet pr. 1. januar 1995 er fastsat i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 248 af 10. april 1995, der fandt anvendelse ved det sidst afholdte folketingsvalg den 11. marts 1998.

Ved en stedlig mandatfordeling, der - i strid med grundlovens § 31, stk. 3 - alene var baseret på antal stemmeberettigede borgere ved folketingsvalget den 11. marts 1998, ville den stedlige fordeling af de 175 mandater være som vist i nedenstående oversigt, hvor fordelingen efter de gældende regler er vist i parentes. Det er ved beregningerne forudsat, at Bornholms Amtskreds skal sikres mindst 2 kredsmandater.

København-Frederiksberg ville få 19 (18) mandater, hvoraf 4 (5) ville være tillægsmandater og 15 (13) kredsmandater, der ville fordele sig således på landsdelens storkredse:

Søndre Storkreds	4 (3) kredsmandater
Østre Storkreds	6 (6) kredsmandater
Vestre Storkreds	5 (4) kredsmandater

Øerne ville få 75 (73) mandater, heraf 17 (16) ville være tillægsmandater og 58 (57) kredsmandater, der ville fordele sig således på landsdelens amtskredse:

Københavns Amtskreds	15 (14) kredsmandater
Frederiksborg Amtskreds	9 (9) kredsmandater
Roskilde Amtskreds	6 (5) kredsmandater
Vestsjællands Amtskreds	7 (8) kredsmandater
Storstrøms Amtskreds	7 (7) kredsmandater
Bornholms Amtskreds	2 (2) kredsmandater
Fyns Amtskreds	12 (12) kredsmandater

Jylland ville få 81 (84) mandater, hvoraf 19 (19) ville være tillægsmandater og 62 (65) kreds-